

Sygnatura akt VI Ka 594/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **28 sierpnia 2018** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Dariusz Prażmowski

Protokolant Monika Dąbek

przy udziale Bartłomieja Kowalskiego Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Z.

po rozpoznaniu w dniu 28 sierpnia 2018 r.

sprawy **G. M.** ur. (...) w R.

córki S. i T.

oskarżonej z art. 178a§1kk w zw. z art. 31§2 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżyciela publicznego

od wyroku Sądu Rejonowego w Zabrze

z dnia 23 kwietnia 2018 r. sygnatura akt II K 472/18

na mocy art. 437 kpk i art. 438 kpk

uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu w Zabrze do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Zabrze wyrokiem z dnia 23 kwietnia 2018. w sprawie o sygnaturze akt II K 472/18, wydanym w trybie art. 387 k.p.k., warunkowo umorzył postępowanie karne wobec oskarżonej G. M. o występki z art. 178a § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k. polegający na tym, iż w dniu 7 maja 2017r. w Z. na ulicy (...), będąc w stanie nietrzeźwości wyrażającym się zawartością alkoholu we krwi w wysokości 1,30 promila prowadziła w ruchu lądowym samochód osobowy marki A. o nr rej. (...) przy czym w czasie popełnienia zarzucanego czynu podejrzana miała ograniczoną w stopniu znacznym zdolność do rozpoznania znaczenia czynu a także ograniczoną w stopniu znacznym zdolność do pokierowania swoim postępowaniem, wyznaczając okres próby na dwa lata.

Sąd na mocy art. 67 § 3 k.k. w zw. z art. 39 pkt 3 k.k. orzekł wobec oskarżonej środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat, na poczet którego na mocy art. 63 § 4 k.k. zaliczył oskarżonej na poczet orzeczonego w punkcie 2 środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych okres rzeczywistego zatrzymania oskarżonej prawa jazdy od dnia 07 maja 2017 roku do dnia 23 kwietnia 2018 roku;

Sąd na mocy art. 67 § 3 k.k. w zw. z art. 72 § 1 pkt 5 i 6 k.k. zobowiązał oskarżoną do powstrzymania się od nadużywania alkoholu oraz poddania się terapii uzależnień.

Sąd orzekł o kosztach obrony oraz kosztów sądowych.

Apelację od tego wyroku złożył prokurator, zaskarżając go w całości na niekorzyść oskarżonej i zarzucając obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia poprzez naruszenie art. 387 k.p.k. polegającą na wydaniu wyroku warunkowo umarzającego postępowanie karne, podczas gdy w trybie przewidzianym w tym przepisie dopuszczalne jest tylko wydanie wyroku skazującego oraz obrazę prawa materialnego, a to art. 66 § 1 k.k. przez przyjęcie, iż wina oraz społeczna szkodliwość zarzucanego czynu nie są znaczne.

Podnosząc powyższe zarzuty wniósł prokurator o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Zabrze.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Wywiedziona przez prokuratora apelacja okazała się zasadna, stąd uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Zabrze do ponownego rozpoznania.

Zaskarżony wyrok został wydany w trybie art. 387 k.p.k. na co wskazuje zapis części wstępnej wyroku jak i treść protokołu rozprawy z dnia 23 kwietnia 2018 r. z którego wynika, iż nie przeprowadzono postępowania dowodowego, choć wprost ten protokół nie zawiera stwierdzenia o uwzględnieniu wniosku w trybie art. 387 k.p.k., które powinno być podstawą do wydania postanowienia o ograniczeniu przewodu sądowego.

Rację ma oskarżyciel publiczny, iż Sąd błędnie przyjął iż w trybie art. 387 k.p.k. możliwe jest wydanie wyroku innego niż skazujący.

Zasadnie wskazuje się w orzecznictwie, że w żadnym wypadku w trybie art. 387 k.p.k. nie można orzekać o warunkowym umorzeniu postępowania, przepis ten bowiem dopuszcza tylko wydanie wyroku skazującego, a warunkowe umorzenie w razie stwierdzenia na rozprawie takich możliwości jest dopuszczalne w trybie art. 414 (Grzegorz T., Kodeks postępowania karnego. Komentarz, Zakamycze, 2003). Kwestię tę rozstrzygnęło postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 maja 2000 r., sygn. I KZP 7/00, gdzie wskazano, że w trybie przewidzianym w art. 387 k.p.k. dopuszczalne jest tylko wydanie wyroku skazującego, a nie wyroku warunkowo umarzającego postępowanie karne. (OSNKW 2000/5-6/51, Prok.i Pr.-wkł. 2000/7-8/15, Biul.SN 2000/6/1).

Nie przesądzając zatem w niczym ostatecznego rozstrzygnięcia sprawy, konieczne stało się uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Zabrze do ponownego rozpoznania.

Rozpoznając sprawę ponownie Sąd winien przeprowadzić postępowanie w zakresie koniecznym dla wyjaśnienia okoliczności sprawy i niezbędnym dla poczynienia prawidłowych ustaleń faktycznych, zaś podstawą rozstrzygnięcia stać się powinny dowody przeprowadzone na rozprawie i poddane ocenie przez Sąd Orzekający zgodnie z dyrektywami wynikającymi z art. 7 k.p.k.

Nie przesądzając rozstrzygnięcia w przedmiocie winy oskarżonej należy stwierdzić, iż właściwie zgromadzony materiał dowodowy powinien być przez Sąd poddany wnikliwej ocenie, zgodnie z zasadami swobodnej oceny dowodów jak i zasad logicznego rozumowania, pozwalającej na ustalenie, bądź wykluczenia istnienia przesłanek odpowiedzialności oskarżonej. Sąd, kierując się zasadami wiedzy i doświadczenia życiowego oraz mając na uwadze całokształt okoliczności sprawy, winien poczynić właściwe ustalenia faktyczne i w zależności od tych ustaleń wypowiedzieć się w przedmiocie winy bądź niewinności oskarżonej, nadto ocenić stopień społecznej szkodliwości jej czynu i stopień zawinienia, przy czym uchylenie wyroku nie uniemożliwia wydania wyroku umarzającego warunkowo postępowanie, jednakże nie w trybie art. 387 k.p.k. zaś zależne będzie od oceny stopnia społecznej szkodliwości czynu i stopnia zawinienia.